

ပြည်သူ့အင်အား (People power) စည်းရုံးရေးကို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ တင်ပြအဆိုပြုချက်

အပိုင်း(က)

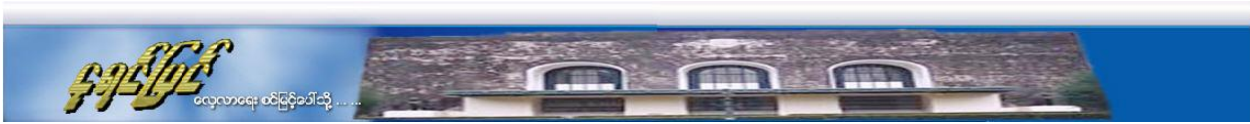
(၁)NLD နဲ့ “သန်းရွှေစစ်အုပ်စု” ရဲ့ “နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ” စနေပြီ။ သန်းရွှေပျဉ်းမနားပြောင်းတာဟာ အဲဒီ “နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ” အတွက် ပြင်တာဖြစ်သည်။ သူက နေဝင်း လို မီးသေတာမဟုတ်လို့ သူ့တပ်ကိုသူစုစည်းတာဖြစ်သည်။ “နိုင်ငံရေးမြို့တော်” ရန်ကုန်မှာ နေလျှင် သူ့ဩဇာ ထူထောင်ဖို့ ခက်သည်။ သူ့အမိန့် အာဏာကို ဖိဆန်နေတဲ့ စစ်အုပ်စုဝင် ထိပ်သီးတွေကို ကိုင်ဖို့ မလွယ်။ ရန်ကုန်မှာက စစ်အုပ်စုဝင် အဟောင်း “အငြိမ်းစား”လည်းရှိသည်။ မဆလ ထိပ်သီး(ဟောင်း)များရှိသလို၊ နဝတ ထိပ်သီး(ဟောင်း)များလည်း ရှိသည်။ ပိုလ်ခင်ညွန့် အင်အားစုများလည်း ရှိသည်။ NLD ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ဆိုတာကလည်း “ဝါရင့်စစ်အုပ်စုဝင်ဟောင်း”များဖြစ်နေသည်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ စုစည်း မိသွားလျှင် သူ့အတွက် အန္တရာယ်ရှိသည်။ ဒါကြောင့် ပျဉ်းမနားပြောင်းသွားတာဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ခုကလည်း ရန်ကုန်သည် နိုင်ငံရေးမြို့တော်ဖြစ်သည်။ လူထုအုံကြွမှုများ၏ ဗဟိုချက်ဖြစ်သည်။ လူထုအုံကြွမှုက ဘယ်မှာပဲ စသည် ဖြစ်စေ ရန်ကုန်တွင် (နောက်ဆုံးတော့) စုစည်းလေ့ရှိသည်။ “၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံ”ကစပြီး ယခု ၂၀၀၇ မှာ ဖြစ်သွားတဲ့ “သံဃာ့အရေးတော်ပုံ” အထိ အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်သည် ဘယ်တော့မဆို “နိုင်ငံရေးမြို့တော်”ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ဒါကြောင့် ရန် ကုန်မှာ မနေရဲလို့ ပျဉ်းမနားပြောင်းပြေးတာဖြစ်သည်။

နောက်အကြောင်းတစ်ခုက လမ်းပြမြေပုံ(RM)၏ အရေးကြီးဆုံးအဆင့်များ လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ အဆင့်(၄)ဆင့်(ဆန္ဒခံယူပွဲ)နှင့် အဆင့်(၅) (ရွေးကောက်ပွဲသစ်) လုပ်လျှင် ပျဉ်းမနားကနေ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ကွပ်ကဲနိုင်ဖို့ ဖြစ်သည်။ ကပ်ဘေးကြီးဆိုက်နေတာတောင် သူတို့က အဆင့်(၄)ပြီးအောင်ပဲ လုပ်ခဲ့တာကို ကြည့်လျှင် ရှင်းပါသည်။ “ဆန္ဒခံယူပွဲ”မှာ စိတ်ကြိုက်ရလဒ် ထွက်လာမှ (အတည်ဖြစ်ပြီး ကြေငြာပြီးကာမှ) သန်းရွှေ ပျဉ်းမနားက ထွက်လာပြီး ကပ်ဘေးသင့်ဒေသမှာ ခဏထွက်လာပြီး မျက်နှာပြုသည်။ နောက်အဆင့်(၅) (ရွေးကောက်ပွဲသစ်)အတွက် ပျဉ်းမနားပြန်ပြီး တပ်တွင်းပြောင်းလဲ နေရာချထားရေးတွေကို လုပ်နေသည်။ ဒီလုပ်နည်းက နေဝင်း လုပ်နည်းဖြစ်သည်။ နေဝင်းလို မီးသေလို့ သန်းရွှေက(၂)နှစ် အချိန်ယူပြီး လုပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ နေဝင်းကတော့ “ဆန္ဒခံယူပွဲ”ပြီးပြီးချင်း “ရွေးကောက်ပွဲ” လုပ်ပုံသည်။ သန်းရွှေမလုပ်ရဲ။ အချိန်ယူရသည်။ နေဝင်းကတော့ ဝါနဲ့အတူ မဆလ ထဲက ဘယ်သူတွေ တပ်ကထွက်ခဲ့၊ ဘယ်သူတွေနေရစ်ခဲ့ ဆိုတာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လုပ်ပုံသည်။ နောက်နေဝင်း လုပ်ပုံတာက သူ့ “အခြေခံဥပဒေ”က မဆလ တပါတီတည်း ရှိတဲ့ “အခြေခံ ဥပဒေကြောင့် ဖြစ်သည်။ “အခြေခံဥပဒေ”က အတိုက်အခံပါတီ မထားပါ။ သန်းရွှေရဲ့ “အခြေခံဥပဒေ”ကတော့ တမျိုး ဖြစ်သည်။ “စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ပါတီစုံဒီမိုကရေစီစနစ်”လုပ်နေရသည်။ ယိုပေါက် ဟာပေါက်မရှိအောင် ဟိုပိတ် ဒီဆို့ လုပ်ထားရ သည်။ နေဝင်းက ဖဆပလ ဝိုက်ကွဲ(၂)ခုစလုံးရော “ပမညတ”ကိုပါ တည်ရှိခွင့် မပေးပဲ ဖျက်သိမ်းထားပြီးဖြစ်သည်။ သန်းရွှေကတော့ NLD ကိုကျုံးသွင်းရဦးမည်။ တက်ကြွတဲ့ NLD ကို ချုပ်နှောင်ဖမ်းဆီးကာ ပျော့ညံ့တဲ့ NLD ကိုစည်းရုံးရဦးမည်။ ဒါကြောင့်(၂)နှစ် အချိန် ယူတာဖြစ်သည်။

(၂) NLD ကို ၁၉၄၈ ခုနှစ်တုန်းက ဖဆပလ ဆိုရှယ်လစ်တွေက CPB ကို လုပ်ခဲ့သလို သန်းရွှေက NLD အပေါ် လုပ်ချင်နေပုံ ရသည်။ ၁၉၄၈ တုန်းက မတ်လ(၁၂)ရက်မှာ လူအုပ်နှုတ်ကား(ခြိမ်းခြောက်)ခဲ့သလို သန်းရွှေကလည်း NLD ကို ခြိမ်းခြောက်နေသည်။ ဟိုတုန်းက လူအုပ်က CPB (ဗဟို)အနားကို မသိပုံပါ။ အခုတော့ စွမ်းအားရှင်လူအုပ်က NLD (ဗဟို) အနားကို လာပြီး ရမ်းကားခဲ့ပြီ။ နောက်တဆင့် တက်လျှင် ၁၉၄၈ မတ်လ(၂၈) ကလို လုပ်ဖို့ပဲကျန်တော့သည်။ ဟိုတုန်းက CPB ကို ဗဟိုရော နယ်ပါ သိမ်းကျုံးပြီး ဖမ်း သည်။ အခု NLD ကို အဲဒီလိုလုပ်မယ်ထင်ပါ။ NLD ဗဟိုခေါင်းဆောင်ကြီးများ(ဝါရင့်ကြီးများ)ကို ချန်ထားပြီး တက်ကြွတဲ့ အင်အားစု အားလုံးကို ဖမ်းတာ လုပ်နိုင်သည်။ အခုကတည်းက ကွက်ကျားကွက်ကျားလုပ်နေပြီ။ ဗဟိုက အထူးကြေငြာချက်တွေထုတ်တာကို ဥပက္ခာပြုထားသည်။ တက်ကြွသူတွေက အဲဒီထုန်ပြန်ချက်ကို လူထုထဲဖြန့်ဖို့မပြောနဲ့ လက်ဝယ်ထားလျှင်ပင်ဖမ်းနေသည်။ NLD များရဲ့ လုပ်ကွက်က ကျဉ်းလှ သည်။

(၃) NLD ကမူတွေပေါ်မှာ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ရပ်တည်နေတာကို အားရပါသည်။ ချီကျူးဂုဏ်ပြုပါသည်။ မူပေါ်မှာ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ရပ် တည်ပြနေ တာထက်လည်း ပိုလုပ်နိုင်မည် မထင်ပါ။ ဥပဒေကြောင်းအရ သန်းရွှေတို့ကို ရင်ဆိုင်မည်ဆိုတာကတော့ “ဖွင့်ချသည့်” တန်ဖိုး ပဲ ရှိပါလိမ့်မည်။ မာရှယ်လောဇော်တွင် သန်းရွှေ ပါးစပ်ကဥပဒေ ထွက်နေတာဖြစ်သည်။

အပိုင်း(ခ)

(၁) NLD ကိုကာကွယ်ချင်လျှင် ပြည်သူ့အင်အား(PP)စည်းရုံးရပါမည်။ ပြည်တွင်း NLD က“(PP)စည်းရုံးရေး” ကိုလူထုထဲဆင်းပြီး (မြောင်) လုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ပါ။ ပြည်တွင်းနဲ့ပြည်ပ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများကလုပ်နိုင်ပါသည်။

ပြည်တွင်းအလုပ်နဲ့ ပြည်ပအလုပ် O/G အလုပ်နဲ့ U/G အလုပ်ကိုခွဲထား ရပါမည်။ ရောထွေးထားလို့မဖြစ်ပါ။ တခုပဲ နားလည်မှု ယူထားချင်ပါသည်။ တဦးကိုတဦး အတွေးအခေါ်အရ ချေဖျက်တာ မလုပ်ကြဖို့ဖြစ်ပါသည်။ (၂)နှစ်တော့ အောင့်ထားစေချင်ပါသည်။ ဗကပ က အောင့်ထားပါမည်။ ကွန်မြူနစ်ဝါဒနဲ့ လစ်ဘရယ်ဝါဒ က ရပ်တည်ချက်-အမြင်-နည်းနာ အစစအရာရာ ကွဲပြားပါသည်။ မတူနိုင်တာကို တူအောင်ညှိနေလျှင် အချိန်ကုန်ရုံမက ရန်ဖြစ်တတ်ပါသည်။ (၂)နှစ် ဆိုတဲ့ အချိန်က ဘာမှ မကြာပါ။ အချင်းချင်း ငြင်းခုန် ထိုးနှက်နေလျှင် သန်းရွှေစစ်အုပ်စုက “ရွေးကောက်ပွဲသစ်”ကိုအေးအေးဆေးဆေး လုပ်သွားပါလိမ့်မည်။ “ရွေးကောက်ပွဲသစ်” ပြီးလို့ “လွှတ်တော်”ခေါ်လျှင် ၂၀၀၈ အခြေခံဥပဒေ“အာဏာတည်တော့မည်။ အာဏာတည်ပြီဆိုလျှင် NLD (ဥပဒေတွင်း)ရပ်တည်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ အညံ့ခံအရှုံးပေးပြီး “ဥပဒေတွင်းရပ်တည်မှု”ယူလျှင်ကားရပါလိမ့်မည်။ NLD ခေါင်းဆောင်ကြီးများ လုပ်မည်မထင်ပါ။ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ရပ်တည်ကြပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ရပ်တည်လျှင် ပုဒ်မ ၄၀၄၊ ၄၀၅၊ ၄၀၆၊ ၄၀၇၊ ၄၀၈ တို့ဖြင့် အကျပ်ကိုင် လိမ့်မည်။ ဒါနဲ့ မလုံလောက်လျှင် ပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ဥပဒေသစ် ပြဋ္ဌာန်းပြီး NLD ကို အပြတ်ကိုင်လိမ့်မည်။

(၂) လာမည့်တိုက်ပွဲသည် NLD နဲ့ SPDC ၏ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဖြစ်သလို ၁၉၈၈ ကစခဲ့သော လူထုအုံကြွမှု၏ အရှုံးအနိုင် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကျမည့် တိုက်ပွဲလည်းဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် ဤတိုက်ပွဲအတွက်ကျွန်တော်တို့ပြင်ရပါမည်။

ဗကပ တပါတီတည်းလုပ်လို့ မအောင်မြင်နိုင်ပါ။ ဘယ်အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ဖြစ် တဖွဲ့တည်း လုပ်လို့ မအောင်မြင်နိုင်ပါ။ အားလုံးဝိုင်းပြီး လုပ်ကြမှ အောင်မြင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။ ခွဲခြမ်းခွဲခြမ်း လုပ်နေကြလို့ မဖြစ်ပါ။ မတူတာကို ခက(ယာယီ)ဘေးဖယ်ထားသင့်ပါသည်။

အပိုင်း(ဂ)

လက်တွေ့လုပ်ငန်းများတင်ပြချက်

(၁) ရှေ့တွင်(ပြည်တွင်းမှာ) လူထုထဲ လုပ်နိုင်တာကမြေအောက်အလုပ်(U/G အလုပ်)တခုပဲ ရှိတော့မှာပါ။ ဘာU/G လုပ်ငန်းမှာ စုပြုံပြီး လုပ်ကြလျှင် လိုင်းချင်း မပူးမိဖို့ သိပ်အရေးကြီးပါသည်။

-ဗမာပြည်က နယ်မြေခပ်ကျဉ်းကျဉ်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ U/G လုပ်ကြလျှင် တဦးနဲ့တဦး ထိတွေ့မိကြမှာ မှုဖြစ်ပါသည်။ ထိတွေ့မိကြလျှင် အမြန်ခွာကြဖို့ လိုပါသည်။ အပြိုင်အဆိုင်အလှအယက်မလုပ်ကြဖို့လိုပါသည်။

-နှစ်ပေါင်းများစွာ အစိုးရအဆက်ဆက်က နိုင်ငံရေးအသွေးအရောင်ရှိသူများရဲ့စာရင်းကို မှတ်တမ်းတင်ပြုစုထားတာရှိပါသည်။ ဒါကြောင့် လူဟောင်း(ဝါရင့်)နဲ့ လူသစ်(မျိုးဆက်သစ်)များကို ရောထွေးပြီး (ယူဂျီကလောင်စည်း) (လုံးဝ) မဖွဲ့သင့်ပါ။ (အရေးတော်ပုံဒီရေမြင့်တက်လာလျှင် အလိုအလျှောက် ပူးပေါင်းမိသွားကြမှာပါ။ ၁၉၈၈ ဩဂုတ်လတုန်းကလို ၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံ တပ်သားဟောင်းတွေနဲ့ ၈၈ မျိုးဆက်တွေ တပူးတပေါင်းတည်း ဖြစ်သွားမှာပါ။ လောဖို့မလိုပါ။)

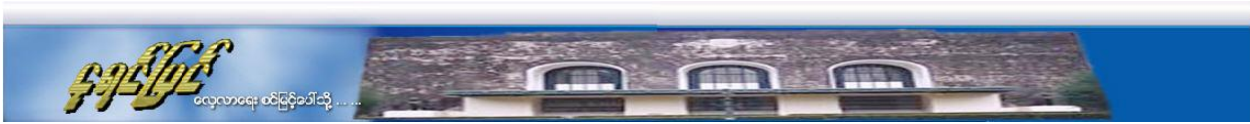
-လူထုကြီးကြောက်နေတာမဟုတ်ပါ။ ထွက်ရပ်လမ်းမမြင်လို့ တုံ့ဆိုင်းနေတာဖြစ်ပါသည်။ ဒီလိုပဲဖြစ်လေ့ရှိကြောင်း သမိုင်းကအကြိမ်ကြိမ် ပြခဲ့ဖူးပါပြီ။

-အတွေးအခေါ်အမှားကိုပေးပြီး“ထွက်ရပ်လမ်းပြ”နေကြလို့လည်းမဖြစ်ပါ။ အတွေးအခေါ်မှားဆိုတာက “စစ်အုပ်စုလုပ်သမျှငဲ့ခံ - သူတို့ပေး သမျှတင်းတိမ်”ဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်က အဓိကအမှားပါ။ အခုခေတ်မှာလောက် အတွေးအခေါ် လူထုထဲ ပြန့်လွယ်တာ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိဖူးပါ။ အသံလွှင့်မီဒီယာတွေက အတွေးအခေါ်အမှန်ဖြစ်စေ အမှားဖြစ်စေ ဖြန့်ဖြူးပေးနေတာ ဖြစ်ပါသည်။ အတွေးခေါ်အမှန်ကို များများ (ပြောနိုင်သူများက)ပြောစေချင်ပါသည်။

-“ဖိရင်ကြမယ်၊ထိရင်ချမယ်” အတွေးအခေါ် စိုက်ထူကြဖို့လိုပါသည်။ ဖိရင်(ပြား)မယ်၊ ထိရင်(ဝပ်)မယ်”အတွေးအခေါ်ကို ဆန့်ကျင်ရပါမည်။

(၂) မကြောက်သူတွေ အများကြီးရှိပါသည်။ “ဝါရင့်ကြီးများ” မကြောက်ပါ။ “၈၈ မျိုးဆက်”များမကြောက်ပါ။ NLD ရဲ့တက်ကြွသူများ မကြောက်ပါ။ တခြားမကြောက်သူတွေလည်းရှိပါသည်။

လူထုထဲဆင်းပြီး လှုပ်ရှားနိုင်သူများကို အမြဲတေများအဖြစ်မွေးမြူရပါမည်။ U/G ၏ ဆောင်ပုဒ်မှာ“အမြဲတေကေဒါမွေးမြူ- ရေရှည်မြုပ်နှံ- အခါအခွင့်ကောင်းကိုစောင့်” ဖြစ်သင့်ပါသည်။ “အမြဲတေကေဒါများ” ကို နိုင်ငံရေး လမ်းစဉ်ဖြင့် မွေးမြူရပါမည်။ U/G စည်း

ကမ်းကို လိုက်နာစေရပါမည်။ လက်တွေ့ U/G လုပ်ငန်းများဖြင့် စမ်းသပ်ရပါမည်။ U/G ၏ သဘောမှာ A/S(လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ)နဲ့ မတူပါ။ (မြေပေါ်လုပ်ငန်း)နဲ့လည်းမတူပါ။ မထင်ပေါ်လေ ကောင်းလေ ရန်သူကို လှည့်ဖြားနိုင်လေ ကောင်း လေဖြစ်ပါသည်။

ဗမာပြည်မှာ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီ လက်ထက်ကတည်းက ဗဟိုရဲ့ ဗျူရိုကရေစီယန္တရား ကောင်းကောင်း လည်ပတ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။ ဗဟို၏ အာဏာကို နယ်စွန့်နယ်ဖျားအထိ ဖြန့်ကြက်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၉ ဗကပ ပြိုကွဲချိန်ကစပြီး စစ်အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့ အာဏာသည် ကျေးလက်တောရွာ နယ်စွန့်နယ်ဖျားအထိ ဖြန့်ကြက်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ရွာသိမ်ရွာငယ်အထိ ဗဟို၏ အာဏာစူးရှပါသည်။ အကြီးဆုံး စစ်တပ်ကိုထူထောင်ပြီး နိုင်ငံအနှံ့ ဖြန့်ကြက်ထားနိုင်ပါသည်။ သူ့အတိုင်းအတာအရ ခေတ်မှီဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာများကို (စစ်တပ်တွင်) တပ်ဆင်ထားနိုင်သဖြင့် အချိန်နှင့် တပြေးညီ သတင်းစုံကို ဗဟိုက ရနေပါသည်။

အကြမ်းဖက်ဖို့လည်း အမြဲတမ်း လေ့ကျင့်ဇာတ်တိုက်ထားပါသည်။ထိုကြောင့် မိမိတို့ U/G လုပ်ငန်းက ကျစ်လျစ်နေမှ "ရေရှည် မြှုပ်နှံ" နိုင် မှာဖြစ်ပါသည်။

U/G ၏ အသက်သည် လျှို့ဝှက်ရေးဖြစ်ပါသည်။ လျှို့ဝှက်ရေးကို အမြဲတောကေဒါတွေသာ ထိန်းသိမ်းမှာ ဖြစ်ပါသည်။ အခု ခေတ်လောက် မိမိတို့အထဲမှာ ဟာကွက်ပျော့ကွက်ရှိတာကို (ဗကပ အနေဖြင့်)မကြံ့ခဲဖူးပါ။ ရန်သူက မိမိအတွင်း ထိုးဖောက်ပြီး သတင်းယူဖို့ အလွန်လွယ်နေပါသည်။ မိမိတို့အတွင်း "သတင်းပေး"မြှုပ်နှံရန်လည်း ရန်သူအတွက် အခွင့်သာနေပါသည်။ ဒါကြောင့် မိမိ၏ U/G လုပ်ငန်းကို "သံမဏိစည်းကမ်း"ဖြင့် ထိန်းသိမ်းဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ "အပျော်တမ်းဆန်တာ"လစ်ဘရယ်ကျတာ(ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တာကို စပ်စုသိသမျှကို အကုန်လျှောက်ပြောနေတာကို ဆိုလိုသည်) ကိုပြတ်ပြတ်ဆန့်ကျင် ရပါမည်။

(၃) U/G ကို တပ်ပေါင်းစုဖြင့်လုပ်မရ။

ပါတီအဖွဲ့အစည်းတခုတည်းမှာပင် အလုပ်ကို လိုင်းပေါင်းစုံ ခွဲထားရပါသည်။ လိုင်းပူးနေလျှင် နာတတ်ပါသည်။ဗကပ ၏ U/G သမိုင်းတွင် ကြုံခဲ့ရသည်မှာ လိုင်းတွေပူးနေလို့ ခံခဲ့ရတာချဉ်းဖြစ်ပါသည်။ လိုင်းတလိုင်းတည်းမှာ သစ္စာဖောက်တယောက်ပေါ်လျှင် အားလုံးထိကုန်တတ်ပါသည်။လိုင်းတွေပူးပြီး ရှုပ်နေတော့ တနွယ်ငင်တစင်ပါ လိုင်းအားလုံးထိကုန်ပါသည်။

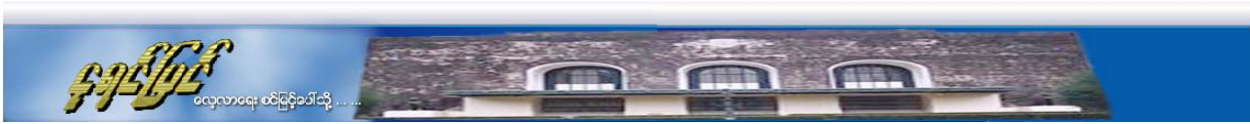
ပါတီတခုတည်း လုပ်တာမှာတောင် လိုင်းပူးမှာ ကြောက်ရလျှင် တပ်ပေါင်းစုနဲ့ U/G လုပ်ပါကလိုင်းတွေ ဘယ်လိုပူးပြီးဘယ်မှာ သစ္စာဖောက်ပေါ်မလဲဆိုတာကို ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ နေရပါလိမ့်မည်။

ဗကပ မှာ အသံလွှင့်ရုံ ရှိတုန်းက U/G အလုပ်နဲ့ အသံလွှင့်လုပ်ငန်းကို ပြတ်ပြတ်စည်းခြားထားပါသည်။ U/G လုပ်ငန်းနဲ့ အသံလွှင့်လုပ်ငန်းကို တာဝန်ခံတဦးတည်းက ကိုင်ထားစေပါသည်။ U/G လုပ်ငန်းက ရတဲ့သတင်းတိုင်းကို အသံလွှင့်ရုံက မလွှင့်ပါ။မြို့တွေပေါ်က ဖြစ်တဲ့သတင်းကို ရန်သူရဲ့ စာနယ်ဇင်းတွေမှာ ပါလာမှ အသံလွှင့်ပါသည်။ U/G က ရတဲ့သတင်းကို လွှင့်မိပါက ရန်သူထောက်လှမ်းရေးက သတင်းဖော်ပြမှုကို မီးခိုးကြွက်လျှောက် လိုက်တတ်ပါသည်။ ရန်သူထောက်လှမ်းရေးတွေအနေနဲ့ အသံလွှင့်သမျှကို မပျက်မကွက် နားထောင်ဖို့ တာဝန်ပေးထားခြင်း ခံရလေ့ရှိပါသည်။ မိမိတို့ရဲ့ဘော်တွေက အသံလွှင့်တာတိုင်းကို (အမြဲတမ်း)နားထောင်တာ သိပ်လုပ်လေ့မ ရှိပေမယ့် သူတို့က အမြဲတမ်းနားထောင်ပါသည်။ ပြီးတော့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကာ သတင်းရေသောက်မြစ် လိုက်လေ့ရှိပါသည်။ လိုက်လျှင် ပေါ်လေ့ရှိပါသည်။ အထက်မှာတင်ပြခဲ့သလို တိုင်းပြည်ကကျဉ်း - ဗဟိုအာဏာက တပြည်လုံးအနှံ့ဖြစ်နေတော့ မိမိရဲ့ U/G ပေါ်သွားတတ်ပါသည်။

အခုခေတ်မှာက နိုင်ငံကြီးတွေတိုင်းက ဗမာလိုအသံလွှင့်ပါသည်။တချို့က ကြုံရာလူဝင်ပြောဖို့တောင် အခန်းဖွင့်ထားပါသည်။ မိဒီယာ ဆိုတာကလည်း သတင်းများဖို့၊ မှန်ဖို့၊ မြန်ဖို့ပဲ ဦးစားပေးကြတာဆိုတော့ ရသမျှသတင်း လွှင့်တတ်ပါသည်။ မိမိတို့က သတိအများကြီးရှိမှ တော်ကာကျပါလိမ့်မည်။

(၄) လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ရေးစနစ်နဲ့ ဝှက်စာစနစ်ကောင်းမွန်ရမည်။

လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ရေးစနစ်ကောင်းတွေ(မိမိမှာကော နိုင်ငံတကာမှာပါ)ရှိပါသည်။မိမိတို့အတွင်းမှ နိုင်ငံရေးရပ်တည်မှုကောင်းပြီး ထက်မြက်သူတွေကိုရွေးချယ်ထားပြီး သူတို့ကို "ဝှက်စာစနစ်"ကောင်းကောင်းတီထွင်စေရပါမည်။လေထဲကိုလွှင့်ထုတ်လိုက်ရတဲ့ ကိစ္စတိုင်းမှာ "ဝှက်စာစနစ်ကောင်း"ရှိမှဖြစ်ပါမည်။"အတိုဝှက်"စနစ်ကောင်းရှိရမည်။တခါတရံ အထာနဲ့ ပြောဆိုဖို့လည်း "အထာသဘော" သုံးဖို့တီထွင်ထားရပါမည်။

အပိုင်း(ဃ)

(၁) အခါအခွင့်ကောင်းမရပေါ်မည်။

နိုင်ငံတကာ အခြေအနေ ကောင်းပါသည်။ စစ်အုပ်စုရဲ့ဇာတိရှုပ်နဲ့ အကြံတုံးညက်တုံး သဘာဝက ပွင့်ကျနေပါသည်။ နာဂစ် မုန် တိုင်းရဲ့ဆိုးကျိုးတွေက ရေရှည်အစွမ်းပြနေတော့မှာ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈၈ တုန်းက နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေ မရှင်းနိုင်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စကြီးကို လူထုက (၁၉၉၀)မှာ ရှင်းပေးခဲ့ပြီးပြီ။ NLD ကို အခွင့်အာဏာအပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ "၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ"ကလည်း သန်းရွှေ တို့လုပ်ပေးခဲ့တာပဲ။ "၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်"ဟာ သန်းရွှေတို့ရင်ဝမှာ စိုက်ဝင်နေတဲ့ ခါးတချောင်းပဲ ။ အခုတော့ သူတို့က သွေးရူးသွေးတမ်း ဆွဲနတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာဖြစ်သည်။ မိမိတို့က အဲဒီခါးကို စိုက်မြဲ စိုက်နေစေရမည်။

(၂) အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လူထုအုံကြွမှုတွေပေါ်နိုင်ပါသည်။ မိမိတို့က U/G လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့လုပ်နေကြရမည်။ အမြဲတေကေဒါများ မွေးမြူနေရမည်။ ဗမာတပြည်လုံးမှာ ဒေါင်လိုက်ရော၊ ပြားလိုက်ပါပွေးမြူနေရမည်။ အချက်အချာမြို့တိုင်းမှာ၊ စက်ရုံတိုင်းမှာ၊ ဒေသတိုင်းမှာ အမြဲတေများ ရှိနေအောင်လုပ်ရမည်။ ဒါကို "ပြင်ဆင်ချိန်"ဟု ဗမာပဲ ကသုံးပါသည်။ ပြင်ဆင်ချိန်(အခြေခံအားဖြင့်)ပြည့်စုံပြီဆိုလျှင် လူထုအုံကြွမှုကို တပြည်လုံး အထွေထွေအုံကြွမှုကြီးအဖြစ် တဟုန်ထိုး ပြောင်းပစ်နိုင်ပါသည်။ ရန်ကုန်မှာပဲ ဒေသတခုမှာပဲ (အချိန်ဆွဲ) အုံကြွနေ လို့မဖြစ်ပါ။ မုချချေမှုန်းခံလိုက်ရလိမ့်မည်။ ပြင်ဆင်ချိန်မှာ ကောင်းကောင်းပြင်ဆင်ထားလျှင်ကား အုံကြွမှု မီးတောက်များကို တပြည်လုံးပြန့် နှံ့အောင်လုပ်နိုင်မည်။ "ပြည်လုံးကျွတ်အထွေထွေအုံကြွမှု"ပေါ်လာလျှင်(အမြန်ဆုံး)အရုံးအနိုင် ပြတ်အောင် တိုက်ရမည်။

(ဖိလစ်ပိုင် PP နဲ့ နီပေါ PP တို့ကို လေ့လာရမည်) ရက်ပိုင်းအတွင်း အရုံးအနိုင်ပြတ်မှ ဖြစ်မည်။ ဒါကို A/S ကာလက ကျွန်တော်တို့က လေး(၄)မြန်၊ တစ်(၁)နေ့ ဟု အတိုကောက်ခေါ်သည်။ ပြင်ဆင်တာမှာ နှေးချင် နှေးပါစေ။ တိုက်ပွဲဝင်ပြီဆိုလျှင်တော့ မြန်မြန်ပြတ်စေရမည် ဆိုတာကို ဆောင်ပုဒ်လုပ်ထားတာဖြစ်သည်။ မြန်ရမည့်လေး(၄)ချက်က မြန်မြန်တိုက်ပါ။ မြန်မြန်နိုင်ပါစေ၊ အောင်သီးအောင်ပွင့် မြန်မြန်ရအောင်ယူပါ။ မြန်မြန်တိုက်ပွဲကို အဆုံးသတ်ပါ။ စတာတွေဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးတိုက်ပွဲမှာတော့ အချက်(၄)ချက် မလိုဘူးထင်ပါသည်။ "ဒေါ်စုအောင်ပြင်ဆင် - မြန်မြန်အနိုင်ယူလိုက်ပါ" ဆိုတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်ထင်ပါသည်။မားကိုစုံကို မြန်မြန်ပဲ အနိုင်ရလိုက်တာမှာ အမေရိကန်က သူ့ကို ဟာပိုင်ရီ သို့ခေါ်ထုတ်သွားလို့လည်းဖြစ်သည်။ နီပေါ ၁၇ရက်ကတော့ နန်းတော်ထဲက "အရုံးပေး" လိုက်တာဖြစ်သည်။ (အခုတော့နန်းကစွာခွဲရပြီ)။

၁၉၈၈ ဩဂုတ်လက ကျွန်တော်တို့က နေဝင်းကို မြန်မြန်အရုံးပေးအောင် မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ယာယီ(ကြားဖြတ်) အစိုးရဖွဲ့ပြီး အာဏာကို မသိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပါ။ ဒေါက်တာမောင်မောင် အချိန်ဆွဲနေတာကို ကျွန်တော်တို့က ပိုတွက်မိသည်။ ဒါကြောင့် နေဝင်းက အရုံးမပေးရုံ မက(နဝတ)ကို အာဏာသိမ်းခိုင်း(တစည)ကို ပါတီဖွဲ့ခိုင်းပြီး အေးအေးသက်သာ ဆင်းသွားတာဖြစ်သည်။

ဒီတခါအဲဒီလိုမဖြစ်စေရပါ။ NLD-CRPP ရှိနေပြီ။ ၁၉၉၀ လွှတ်တော်ကိုအမြန်ခေါ်ရမည်။ ပြည်ပရောက်ရော၊ ပြည်တွင်းရှိရော အားလုံးပါဝင်စေရမည်ဟု ဗမာပဲ က မြင်ပါသည်။

အခြေခံဥပဒေ မရှိသေးလို့ အသစ်ရေးဆွဲရဦးမည် ဆိုပြီး အချိန်ဆွဲမနေရအောင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ရေးဆွဲခဲ့တဲ့"၄၇ အခြေခံဥပဒေ"ကို(ယာယီ)ယူသုံးရမည်ထင်ပါသည်။

အာဏာပြဿနာမှာ အပြတ်ဖြေရှင်းပြီးလျှင် နီပေါမှာလို "တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်"ခေါ်ဖို့ပြင်ရမည်။ အားလုံးကို(အားလုံးကို) ညှိနှိုင်းကာ ဒီမိုကရေစီ ဖွင့်ပေးထားတာလုပ်ရပါမည်။

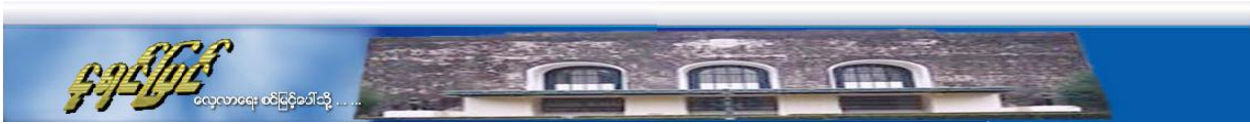
အကာမရှိပဲ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲနေလျှင် စာရွက်ပေါ်က "အခြေခံဥပဒေ" ပဲဖြစ်နေ လိမ့်မည်။

စစ်အုပ်စုကိုလျှော့မတွက်သင့်ပါ။ သူတို့က"တန်ပြန်တော်လှန်ရေး"လုပ်နိုင်သည်။ လုပ်လာလျှင် အပြတ်နှိမ်နင်း ချေမှုန်းပစ်နိုင်ရမည်။

စစ်အုပ်စုကို တပ်မတော်(နိုင်ငံတော်စစ်တပ်)နဲ့ ခွဲခြားပြီးထားနိုင်ရမည်။ သန်းရွှေစစ်အုပ်စုနဲ့ စေ့စပ်ဆွေးနွေးဖို့ မဖြစ်နိုင်ပေမယ့် တပ်မတော်(ပြည်ချစ်မျိုးချစ်)များနဲ့ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရလိမ့်မည်။

စစ်အုပ်စုက နိုင်ငံတော်စစ်တပ်(တပ်မတော်)ကို အမိန့်ပေးနေတာကို ဆုံးခန်းတိုင်စေရမည်။ ဤကားအကြမ်းဖျင်း ကြံဆချက်ဖြစ်ပါသည်။

- (၃) U/G လုပ်ငန်းကို အထွေထွေလုပ်ငန်းနဲ့ အထူးလုပ်ငန်း ဆိုပြီး ခွဲခြားစည်းရုံးရပါမည်။
- အထွေထွေလုပ်ငန်းက ပြည်သူ့လူထုအင်အား(PP) ကိုစည်းရုံးတာဖြစ်ပါသည်။
- အထူးလုပ်ငန်းက လက်နက်ကိုင် U/G လက်ရွေးစင် တပ်ဖွဲ့ ဖွဲ့ဖို့ဖြစ်ပါသည်။

အထူးလုပ်ငန်း Armed U/G ကိုဖွဲ့ထားမှ ဖြစ်ပါသည်။ဒါမှ "ထိရင်ချ"လိုဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ စွမ်းအားရှင်တို့၊ ကြံ့ဖွံ့တို့ထဲက ခေါင်းမာ ထိပ်သီးကို လက်စားချေ ရလိမ့်မည်။ ဒီပဲယင်းပြီးကတည်းက လက်နက်ကိုင် U/G ဖွဲ့ထားမှ ဖြစ်တော့မည်ဟု ဗကပ ကအတွင်းပိုင်းမှာ ပြင် ဆင်ခဲ့ပါသည်။NLD ၏"အကြမ်းမဖက်ရေး"နဲ့လည်း ထိပ်တိုက်မတိုးချင်လို့ (ကြိတ်ပြီးပဲ) ပြင်ဆင်ပါသည်။ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ သဏ္ဍာန်ကို အရန်ရွေးလမ်းအဖြစ်ထားပါ။ သည်လောက်ပဲ ကျွန်တော်တို့ ပြောခဲ့ပါသည်။

အခုတော့မပြောမပြီးလို့ ပြောရပါသည်။A U/G ကိုပြင်လျှင် လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေများပါသည်။ "စစ်စိတ်စစ်သွေးတက်ကြွတဲ့ လူငယ်မျိုးဆက်"များနဲ့ပဲ လုပ်ရမှာဖြစ်ပါသည်။ လက်နက် ကပြဿနာမဟုတ်ပါ။လူရွေးမှန်ဖို့က အရေးကြီးပါသည်။ ကိုယ်ကချည်းပဲ ခံနေရလျှင် စွမ်းအားရှင်လုပ်သူမျိုးကို ငံ့ခံနေရလျှင် ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ထွက်လမ်းပိတ်သလို ခံစားကြရမှာဖြစ်ပါသည်။ဒီတော့ ကယ်တင်ရှင် မျှော်တဲ့ အတွေးအခေါ်ဝင်မှာဖြစ်သည်။လက်တွေ့နိုင်ငံရေးမှာက ကယ်တင်ရှင်မရှိပါ။ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ကယ်တင်ရမှာဖြစ်ပါသည်။

(၄) A U/G လုပ်လို့ သွေးချောင်းစီးမှာ မဟုတ်ပါ။ မလုပ်ဘဲနေမှ (ထာဝရ)တစ်စုံစီမံသွေးချောင်းစီးနေမှာဖြစ်ပါသည်။ နဝတ-နအဖ ခေတ်မှာ သွေးတစ်စုံစီမံ စီးနေတာ နည်းရှေ့လား။ အာဏာသိမ်းစက စီးခဲ့သည်။ ဒီပဲယင်းမှာစီးခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ၂၀၀၇ သံယာ့အရေးတော်ပုံ အထိ သွေးတစ်စုံစီမံ စီးထွက်နေပါသည်။ နောင်မှာလည်း စီးပါလိမ့်ဦးမည်။

(၅) အကြမ်းမဖက်ပဲ လိုရာပန်းတိုင်ရောက်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ထောက်ခံပါသည်။ သို့သော်ဗမာပြည်ရဲ့သမိုင်းက အဲဒီလိုဖြစ်ဖို့ အခြေအနေမပေးခဲ့ပါ။ ကိုယ်ကမစီးချင်ပေမယ့် အုပ်စိုးသူကစီးစေချင်လျှင် စီးနေမှာပါ။ အတွင်းဝန်ရုံးမှာ သွေးချောင်းစီးခဲ့လို့ပဲ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး သမိုင်းမှာ ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ပြီး သွေးချောင်းစီးခဲ့ရတာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မမေ့သင့်ပါ။ ပြည်တွင်းစစ်လည်း မဖြစ်၊ အရှည်တည်တံ့တဲ့ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးလည်း မရ ဖြစ်နေတဲ့ လက်ရှိအခြေအနေက ရေရှည်တည်တံ့နေမှာ မဟုတ်ပါ။

သန်းရွှေစစ်အုပ်စုကလည်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကို လုပ်နိုင်မှာမဟုတ်။သွေးစုပ်မှုနဲ့ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုတွေများရင် သူပုန်ထတတ်ပါသည်။သန်းရွှေကိုယ်တိုင်ကလည်း နေဝင်းရဲ့ကံကြမ္မာမျိုးမတိုးဘူးလို့ မပြောနိုင်ပါ။နေဝင်းမှာ ဗိုလ်အုန်းကျော်မြင့် ရှိခဲ့သလို သန်းရွှေမှာ ပိုပြီးရှိပါလိမ့်မည်။စစ်တပ်ကို အမိန့်ပေးနိုင်တဲ့ အာဏာမဲ့သွားလျှင် နေဝင်းထက် သန်းရွှေက ပိုခံရပါလိမ့်မည်။

(၆) နောက်ဆုံးတင်ပြချင်တာ။

(၁၉၈၈)က ဒီတခါတော့ ဒီမိုကရေစီ ရမယ်ဆိုပြီးလူထုက ပုံအောခဲ့ပါသည်။ကျဆုံးဒဏ်ရာရ ထောင်တန်းအကျခံရတာတွေ မနည်းပါ။ သို့သော် ခေါင်းဆောင်မှုတာဝန် မကျေခဲ့ပါ။ ခေါင်းဆောင်အားလုံးမှာ တာဝန်ရှိပါသည်။ ၁၉၉၀ ကျတော့လည်း ဒီမိုကရေစီ မုချရ ရမယ်ဆိုပြီး ပုံအောခဲ့ပြန်ပါသည်။ ဒီတခါလည်း ခေါင်းဆောင်တွေ တာဝန်မကျေခဲ့ပါ။

နောက်တော့ လူထုက ထွက်ရပ်လမ်းပိတ်သလိုဖြစ်ပြီး မတက်မကြံ ဖြစ်သွားပါသည်။ ဦးတင်ဦး၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် တို့နယ်လှည့်ပြီး စိတ်ဓါတ်တင်ပေးပါသည်။ ဒီတခါတော့ သန်းရွှေက"ဒီပဲယင်းနည်း"လုပ်လိုက်ပါသည်။ NLD ကို အတောင်အလက်ချိုးသလို လုပ် လိုက်ပါသည်။"သံယာ့အရေးတော်ပုံ" ဖြစ်တော့ "ဒီပဲယင်းနည်း"က ရန်ကုန်ရောက်လာပါသည်။"ဒီပဲယင်းနည်း"ကို အံတုဖို့ အခု (PP) စည်းရုံးရေးလမ်းစဉ်ကို တင်ပြတာဖြစ်ပါသည်။ ဗကပ ၏ ကြံဆချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အားလုံးနဲ့ ညှိနှိုင်းလိုပါသည်။

တိုးတိုးတိတ်တိတ် ကြိတ်ပြီးညှိနှိုင်းဖို့ဖြစ်ပါသည်။ ကွန်မြူနစ်နဲ့ လက်တွဲတာကို ပြောင်လုပ်လို့မရမှန်းသိပါသည်။ ခေါင်းဆောင်မှု လု နေတာမဟုတ်ပါ။ ဒါကြောင့်ပဲ "၁၉၉၀" က လူထုရဲ့အာဏာအပ်နှင်းခြင်း ခံရတဲ့ NLD-CRPP ကို ရှေ့တန်းတင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အခြေခံ ဥပဒေမှာ ကျတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးစီးတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ချမှတ်ထားတဲ့"၄၇ အခြေခံဥပဒေ"ကို ယာယီ အသုံးပြုရန် တင်ပြနေတာဖြစ်ပါသည်။

လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီ အောင်မြင်ရင်လည်း ဗကပ က တရားဝင်ခွင့်ရတာလောက်ပဲ ဖြစ်နိုင်မှန်းသိပါသည်။ "စစ်အာဏာရှင်စနစ်" ပြုတ်ကျလျှင် ရပြီဆိုပြီး ဤကြံဆချက်များကို တင်ပြနေတာဖြစ်ပါသည်။ တကယ်လို့ "၂၀၁၀"ခုနှစ်မှာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို အစတုန်းတိုက်ဖျက် မပစ်နိုင်လျှင်လည်း ဗကပ က စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို အကုန်အစင်ခြင်းချက်မရှိ ဖျက်သိမ်းနိုင်သည်အထိ အလံမလှဲစတမ်း တိုက်ပွဲဝင်သွားမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်- အမှတ်- ၃၀ (ဩဂုတ်/ ၂၀၀၈) မှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။